

ŠKOLSKI LIST

VIDICI

„Oni su mali, ali su veliki, odnosno hoću reći,
nisu više mali, ali su dosta veliki da ne budu mali!“

Hrvoje Hitrec

Školska 2018./2019. godina

Naslov publikacije:

Školski list Vidici

Nakladnik:

Osnovna škola Vidici
8. dalmatinske udarne brigade 2
22000 Šibenik

Za nakladnika:

Darko Relja, prof.

Urednici:

Lucija Božić-Vidovkić, 5.a, Nika Huljev, 5.a, Natali Bokun, 6.a, Andrija Slavica, 6.a,
Enzo Muhlethaler, 6.a, Hana Huljev, 7.a, Anamaria Ivić, 7.a, Gita Mihaljević, 7.a,
Šimun Šupe, 7.a, Vanja Morić, 5.b, Ivana Kuvač, 5.b

Glavne urednice:

Jelena Pavić, prof.
Ivana Hrga, mag.
Gordana Kokić Badžim, prof.

Lektor:

Jelena Pavić, prof.

Grafički urednik:

Jelena Pavić, prof.

Grafička priprema i tisak:

PrintCentar

Mjesto i godina izdanja:

Šibenik, 2019.

RIJEČ UREDNIKA

Dragi naši učenici i učitelji, evo i naš list je konačno ugledao svjetlo dana. Nadamo se da ćete uživati prelistavajući naše stranice. Mali novinari su pokušali prikazati većinu događaja koji su obilježili proteklu godinu.

Krenimo u zajedničku avanturu!

Sadržaj

1. „Svaki početak (ni)je težak“	4
2. Čitajmo s najmlađima	5
3. Božić dolazi	6
4. Vrijeme natjecanja.....	10
5. „Eko Eko“	14
6. „Vjeruj u ljubav i sačuvaj nju, vjeruj u ljubav u dobru i zlu...“	14
7. Skitam se i snimam	18
8. Ćakulica	19
9. Kad se male ruke slože.....	23
10. Kutak zanimljivosti	28
11. Filmoljupci	32
12. Crtice s izleta.....	33
13. Dan Škole – Talent show OŠ Vidici.....	37
14. I za kraj...što nam poručuju zvijezde?	39

1. „Svaki početak (ni)je težak“

Marijana Jaić

Pišući ovaj naslov, nemoguće se ne sjetiti sada već legendarne izjave šibenskog prvašića Pina koji je prije četiri godine izjavio da od škole očekuje dosadu i glupost.

Svatko u školu krene sa svojim očekivanjima, tako i naši prvašići. U školskoj 2018./2019. godini upisalo se **44 učenika**, 24 učenika čine 1.a razred, 20 učenika 1.b razred i 10 učenika 1.c razred. Na njihovom putu odrastanja sljedeće četiri godine pratit će ih njihove učiteljice *Nada Bošnjak, Marijana Lugović i Ljiljana Nedoklan.*

„S mlađima je najlakše i najteže raditi!“ S ovom rečenicom složit će se svaka učiteljica, no ono što sa sigurnošću možemo reći je da im smijeha sigurno ne nedostaje. O tome svjedoče i neki od bisera naših prvaša, izdvajamo najbolje.

Stonoga u problemu

Učiteljica: Djeco, naša Stonoga u priči ima problema s obuvanjem cipela. S čime vi imate problem, a što radite bez ikakva problema, nacrtajte neku situaciju ispod slike?

Učenik: Mogu li ja nacrtat sebe kako spavam? S tim nikad nemam problema.

Pale sam na svijetu

Učiteljica: Zašto je Pale ipak izišao iz kuće?

Učenik: A šta će radit sam kod kuće!

Matematika uvijek stvara probleme

Učiteljica: Djeco, rješavate li sami zadatke ili vam uvijek netko pomaže, morate iskreno odgovoriti kako bih vidjela trebamo li još vježbati?

Učenik: Ja sve sam!

Učiteljica sumnjičavo pogleda.

Učenik: Aj dobro, ja rješavan sam, a mater mi samo malo čiri priko ramena!”

Kad se teta knjižničarka naljuti

U knjižnici moramo biti tihi i surađivati, no prvaši nekad ne vole poštivati pravila i tada ih teta knjižničarka zamoli da dok ne prihvate pravila, ne dolaze na satove čitanja.

No jedan prvaš je odlučio drukčije, stigao s čokoladom u školu i kaže učiteljici: „Ovo san ponija knjižničarki da se malo smiri.“ Na to će učiteljica: „Ja te trpim već mjesec dana, a mene se nisi sjetio?“ Učenik pruži drugu čokoladu govoreći: „Evo možemo ja i vi podilit moju popola!“

Našim prvašima želimo uspješnu prvu godinu školovanja u našoj Školi!

Zdravo maleni, zdravo svi,
mali drugovi, djeco svijeta.

Zdravo maleni, zdravo svi,
nek' ste sretni svi tisuć' ljeta!

Arsen Dedić

2. Čitajmo s najmlađima

„Čitati znači putovati, vidjeti ono što nikad nećemo vidjeti vanjskim okom, proživjeti ono što nikad nećemo proživjeti u vlastitom životu.“

M. Tatarin

Danas se mnoge rasprave stručnjaka vode oko toga hoće li čitanje, pod utjecajem novih oblika prijenosa informacija i komunikacija, izumrijeti. Svladavanje vještine i tehnike čitanja važno je za cjelokupni intelektualni, socio-emocionalni i estetski razvoj čovjeka.

Čitanje je složen proces koji od čitatelja zahtijeva visok stupanj aktivnog sudjelovanja

te uključuje mnoge kompleksne vještine. Uz pisanje i računanje predstavlja osnovu procesa svakog oblika školovanja.

Od školske 2014./2015. godine naša škola uključila se u Nacionalnu kampanju za poticanje čitanja pod nazivom „Čitaj mi“. Projekt su osmislice **knjižničarka, prof. Vesna Živković** i **logopedinja, prof. Romana Mačukat**, a namijenjen je učenicima prvih razreda Osnovne škole Vidici. Cilj ovog projekta je osvestiti važnost čitanja kod djece i roditelja. Tijekom ovih pet godina u projektu, koji se održavao u školskoj knjižnici nakon redovite nastave, sudjelovalo je 163 učenika prvih razreda naše škole. Priče smo birale same prema vlastitom profesionalnom i roditeljskom iskustvu, a osim užitka čitanja

djeca su iz njih mogla učiti o važnosti prijateljstva, ljubavi, upornosti, odgovornosti, pravilnog ponašanja, učenja rješavanja sukoba, tolerancije, ekologije,...

Namjera nam je bila djeci ponuditi nešto korisno što će ih, makar kratko, odvojiti od digitalnih medija koji ih sve više čine agresivnima, usamljenima i nesretnima.

Nadamo se da smo, makar djelomično, u tome i uspjele.

Vesna Živković, knjižničarka

3. Božić dolazi...

Prosinac je oduvijek čaroban mjesec, tih smo dana uvijek veseliji, osjetljiviji na potrebe

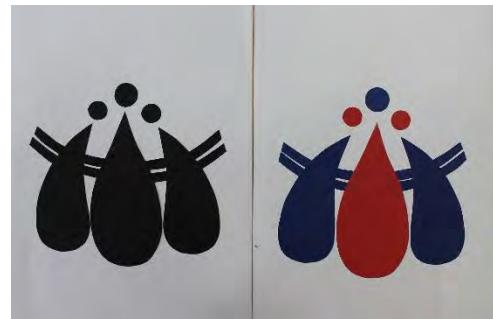
drugoga čovjeka, više okrenuti jedni prema drugima. Ovaj prosinac je u našoj Školi bio uistinu poseban po projektu za koji vjerujemo da će postati tradicija Škole.

Riječ je o **humanitarnoj akciji – I moja kaplja pomaže ga tkati** kojom smo ove godine odlučili pomoći SOS dječjem selu Lekenik.

Ideja je nastala na satu Hrvatskoga jezika prilikom interpretacije pjesme Dobriše Cesarića „Slap“. Naime učenici sedmih razreda uče o književnim vrstama koje donose socijalnu tematiku, uče što znači biti socijalno osjetljiv, što znači biti dio društva kojem pripadaju. Stoga su **učiteljice Hrvatskoga jezika Jelena Pavić, Gordana Kokić Badžim i Ivana Hrga Zorica** uz pomoć **pedagoginje Snježane Lokas** odlučile pokazati djeci primjerom pojам socijalno osjetljivog društva. Kontaktirale su SOS dječje selo Lekenik i odlučile im donirati pakete odjeće, obuće, higijenskih potrepština, školskog pribora, igračaka. U suradnji s ravnateljem SOS dječjeg sela dobili smo popis djece te je svaki učenik napravio osobnu čestitku

pojedinom djetetu. Kako je rasla ideja humanitarne akcije, tako su učenici u suradnji s **učiteljicom Likovne kulture Stelom Čuturić** napravili logo naše akcije pod nazivom *I moja kaplja pomaže ga tkati* inspirirani Cesarićevom pjesmom.

Učenici su s radošću pristupili akciji i uskoro je kabinet Hrvatskoga jezika postao pretijesan za sve darove koje su donijeli. Kako se punio kabinet, tako su se punila i naša srca.

Svi paketi poslani su poštom pred sam Božić i po povratku sa zimskih praznika dočekalo nas je pismo zahvale SOS dječjeg sela.

Ovoj akciji pridružili su se i učenici **Likovne grupe** na čelu s učiteljicom Stelom Čuturić koji su zadnji tjedan prvog polugodišta prodavali kolače u holu naše Škole.

Skupljenim novcem kupili su potrebne stvari za **Cvjetni dom u Šibeniku**. Naši učenici su proveli prekrasno jutro u Domu umirovljenika darujući poklone, ali i ono puno bitnije – druženje s osobama treće životne dobi.

Val dobrote zapljušnuo je našu Školu i svi smo se osjećali boljim ljudima.

To nam je dalo poticaj za nove akcije u idućoj školskoj godini kojima se neizmjerno radujemo.

Dobro se dobrim vraća!!!

Božićna priredba

Polugodište smo završili Božićnom priredbom u kojoj nije nedostajalo veselja, smijeha, pjesme i plesa. Priredba je održana 21. prosinca 2018. godine u 18,00 sati. Na samom početku sve okupljene pozdravio je fra Ivan Penava i svima zaželio blagoslovljjen Božić i ugodne praznike. Nakon toga uslijedio je veseli program.

Mali zbor OŠ Vidici pod vodstvom učiteljice Glazbene kulture Dolores Terzanović predstavio se pjesmom *Oj, pastiri čudo novo*. **Veliki zbor** OŠ Vidici izveli su pjesme *U to vrijeme godišta*, *O kakva je to svjetlost*, *Svim na zemlji* i *Za sve dobre ljude*.

Recitacijama *Božićna noć* i *Zimsko jutro* predstavile su se učenice 6.c razreda pod mentorstvom učiteljice Hrvatskoga jezika Ivane Hrga Zorica, a pravu plesnu poslasticu donijeli su učenici Područne škole Ražine pjesmom *Merry Christmas last Christmas*.

Plesnim točkama predstavili su se učenici 2.a razreda *Rocking around Christmas tree*, 1.b donio je *Združena slova*, a 3.b nas je savim raspametio na samom kraju priredbe plešući uz *Eye of the tiger*.

Cijelu atmosferu svojim fotografskim okom zabilježila je učiteljica Likovne kulture Stela Čuturić.

Sretan Božić svima!

4. Vrijeme natjecanja

Ovo poglavlje počinjemo pisanom riječju, odabrali smo radove koji su stigli na županijsku razinu **Lidrana**. Troje učenika predstavilo je svoje radove u OŠ Petra Krešimira IV. – **Lovre Tošić, 5.b; Mija Poljičak 8.b i Maro Klisović, 8.b**

KAD BI MENI DALI DA BUDEM...

Kad bi meni dali da gradim zgrade,
ostale bi bez fasade.

Kuće bi od potresa pale,
a stvari bi na svom mjestu ostale.

Kad bih pekar postao,
cijeli bi kvart bez kruha ostao.

Radio bih samo krafne od čokolade
da se djeca sa mnom slade.

Kad bih pilot bio,
niti jedan avion ne bi letio.

Najbolje da ostanem đak –
đak veseljak.

ČOVJEK JE KAO MORE, U SEBI NOSI SVOJE OLUJE I SVOJE TIŠINE

Čovjek je ljudsko biće sa svim svojim manama i vrlinama, osjećajima i potrebama. On kao i more u sebi nosi svoje oluje i svoje tišine na tom dugom putu. Često se zapitam kako je čovjek toliko izdržljiv kad mu je stalo do nečeg važnog. Što ga goni da prevlada sve prepreke na svome putu? Nekad smo ljuti, nervozni, ranjivi. Oluje našeg života znaju nas srušiti. Kajemo se što smo napravili. Naša savjest nas drži na životu. Ona je s nama svugdje i uvihek. Svi imamo svoje probleme i svakome se njegov problem čini kao najveći na svijetu. Neki se ljudi ne žele suočiti sa svojim problemima i samo odmahuju rukom. Možemo bježati kratko vrijeme, ali problem izlazi na površinu u jednom trenutku i to onda kad se najmanje nadamo. Vjetrovi naših života okreću smjerove i ponekad se izgubimo. Samo je jedno ono čemu svi stremimo, a to je da budemo sretni i voljeni. Znamo da nije sretan onaj koji ima baš sve, nego onaj koji uspije u malim stvarima otkriti lijepo, posebno i tajanstveno. Život je prekratak da bismo bili tužni i nesretni. Trebamo uživati i pozitivno razmišljati. Mi smo poput broda kojeg ljudi valovi, a u mislima očekujemo bonacu. U vrtlogu svojih nadanja, želja, maštanja pjenimo se kao more kad nam se pojavi neki problem, a onda se smirimo kad smo sretni, zadovoljni i ispunjeni. Okrenimo se sebi, svojim željama i htijenjima i budimo ono što jesmo i ne dopustimo nikom da mijenja naše živote i naš životni put.

Učenik Maro Klisović, 8.b predstavio se intervjonom koji u cijelosti donosimo u rubrici **Čakulica s Majom Trlajom.**

Sportska rubrika

Naša Škola se oduvijek može pohvaliti izvrsnim sportskim rezultatima, tako je bilo i ove godine. Naši košarkaši pokazali su što znaju.

Kapetan Šime Pulić doveo je svoju ekipu do 3. mesta na Županijskom natjecanju.

Rišem i brišem

Svakako najaktivnija ekipa krije se pod kistom naše učiteljice Likovne kulture Stele Čuturić. Od mora projekata u koje su uključeni naši učenici, izdvojili smo najzanjamljivije i nagrađene učenike.

Učenici su sudjelovali na nagradnom natječaju povodom proslave sv. Mihovila. Natječaj je raspisao Katehetski ured Šibenske biskupije gdje su nagrade odnijeli polaznici Likovne grupe petih i sedmih razreda.

Na natječaju na temu Mačak Džingiskan i Miki Trasi, čiji su se radovi izlagali u Zavičajnom muzeju Vesne Parun 10. travnja 2019. godine na Zlarinu, učenici su sudjelovali na likovno-literarnom natječaju „Mačke“ i nagrade su osvojile Eva Vidović, 5.c i Mara Skorić, 5.c.

Učenici su u suradnji sa svojim učiteljicom počeli rad na **trima projektima – mural, mozaik i vitraj.**

Projekti su se izvodili tijekom drugog polugodišta u sedmim i osmim razredima tijekom nastave Likovne kulture. Nastavljaju se i iduće školske godine kada će biti i konačno dovršeni.

Učiteljica kaže kako je cilj ovih projekata upoznati učenike sa slikarskim tehnikama koje imaju, osim edukativne, estetsku i dekorativnu namjenu.

Planirani su za uređenje unutarnjih zidnih površina Škole. Učiteljica Čuturć navela je ishode projekta: učenici su stekli znanje o različitim slikarskim tehnikama (vitraj, mozaik i mural), njihovu namjenu, primjenu i likovnu tehniku. Stekli su različita iskustva na različitim materijalima – staklo, kamen, keramika kroz njihovo korištenje u samom likovnom zadatku. Učenici su reagirali izuzetni pozitivno, jer se projekt djelomično izvodio izvan učionice.

Ne sumnjamo da će naša Škola dogodine dobiti sasvim novo ruho!

I za kraj izvještaj sa Županijskog natjecanja na temu Ekologije gdje je gostovao Mali zbor OŠ Vidici, pod vodstvom učiteljice Glazbene kulture Dolores Terzanović.

Natjecanje je održano 11. ožujka 2019. godine u Gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić, sudjelovali su:

- Mara Skorić, 5. razred – **1. mjesto**
- Lea Relja, 8. razred
- Lovre Baus, 8. razred
- Petra Sladić, 8. razred

Vrijedne ruke sudjelovale su i zadnjem natječaju ove godine, riječ je o **izložbi kreativnih učenika pod nazivom „Skulpture u aluminiju“**.

Izložba je otvorena 19. lipnja 2019 godine. u galeriji Interpretacijskog centra "Civitas Sacra" u Šibeniku , u organizaciji tvrtke Impol

- TLM i u suradnji sa šibenskim osnovnim i srednjim školama. Izložene su skulpture, reljefi, slike pa i odjevni predmeti u izradi kojih su korišteni aluminijска folija i otpadni aluminij iz domaćinstva. Učenički radovi zavilili su i likovne pedagoge i opću javnost.

Izložbu su otvorili Nina Potočnik, voditeljica službe za odnose s javnošću Impol grupe te šibensko - kninski župan Goran Pauk i zamjenik gradonačelnika Šibenika Paško Rakić.

Nina Potočnik je izrazila oduševljenje radovima koje su izradili učenici pod mentorstvom svojih nastavnika likovne kulture.

O motivima provedbe takvog projekta u šibenskim školama kazala je: " Projekt smo pokrenuli zbog više razloga. Željeli smo i na ovaj način privući u lokalnoj zajednici, a prvenstveno među djecom i mladima, pozornost na važnost onoga što radimo, a to je proizvodnja aluminija i proizvoda od aluminija koji je metal sadašnjosti i budućnosti i da djecu već sada potaknemo da se sutra možda odluče školovati za zanimanja koja mi tražimo..."

U ovaj projekt uključile su se osnovne škole Jurja Dalmatinca, Meterize, Fausta Vrančića,

Petra Krešimira IV, Centra Šubićevac, Tina Ujevića, Vidici i Brodarica te Gimnazija "Antuna Vrančića" i Tehnička škola u Šibeniku, a poseban žiri u sastavu Antonija Modrušan ravnateljica Galerije sv. Krševana, Hrvoje Galić, savjetnik za ljudske resurse Impol - TLM -a te Valentino Dražić Celić, voditelj ove galerije, izabrao je najuspješnije radove.

Prva nagrada pripala je OŠ Petra Krešimira IV za ptici koju su izradili od aluminijске folije, drugo mjesto dijele Gimnazija Antuna Vrančića, OŠ Vidici, OŠ Fausta Vrančića, Centar za odgoj i obrazovanje Šubićevac i OŠ Brodarica, a treću nagradu su osvojile OŠ Jurja Dalmatinca i Tina Ujevića.

Na svečanosti otvorenja izložbe istaknuto je i to da je Šibenik, osim što je grad kamena i grad aluminija koji je metal sadašnjosti i budućnosti te da su i projekti poput ovog način da se svijest o tome gradi u lokalnoj zajednici, posebno među mladima.

5. „Eko Eko“

Ekološka zadruga „Lavanda“ djeluje već dvije godine. U njoj su sudjelovali učenici 5.a razrednoga odjeljenja. To je sadašnji 7.a (Vice, Vito, Jure, Hana, Minea, Bruna, Ema,... te tijekom 2017./2018. godine učenici 5.c razrednoga odjeljenja (Anamarija, Petra, Lara, Luka, Dino, Filip,...).

Učenici su zajedno s nastavnicom prirode i kemije skupljali ljekovito bilje značajno za dalmatinsko podneblje na livadi nedaleko od škole. Naučili su kako pravilno skupljati ljekovito bilje te kako ga sušiti. Upoznali su se s mnogim ljekovitim svojstvima maslina, smilja, rusomače, bušina, kadulje, vrieska,...

Također su naučili koje ljekovite pripravke mogu izrađivati od pojedinog bilja.

Pored sakljupljanja ljekovitog bilja, slobodno vrijeme koje im je preostalo učenici su iskoristili za zajedničku igru te uvijek dobrodošlu priču o nastavnicima koji im predaju. U razgovoru s učenicima istaknuli su kako im se ovaj oblik nastave sviđa jer nisu zatvoreni u učionici, nastava u prirodi im je puno ljepša i zanimljivija.

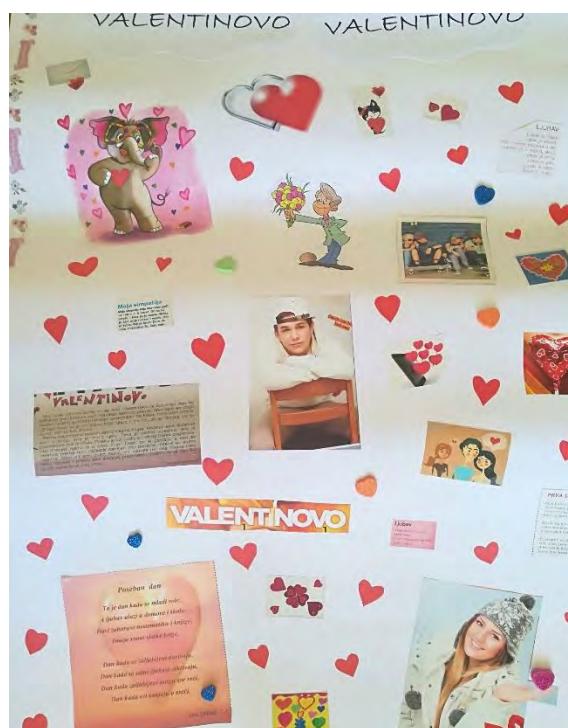
Kao nastavnica istaknula bih da je ovim tipom nastave spojeno ugodno s korisnim, učenici su naučili o velikom broju ljekovitih biljaka, a sam boravak u prirodi nikome nije na odmet. Ne smijemo zaboraviti na staru poslovicu:

„Niti jedan čovjek neće umrijeti dok mu kadulja raste u vrtu.“

Marina Stijelja, prof. biologije i kemije

6. Vjeruj u ljubav i sačuvaj nju, vjeruj u ljubav u dobru i zlu...“

Samo je jedan ženski mjesec u godini i kakav bi ovo bio list da tom mjesecu ljubavi ne posvetimo koju rečenicu. Vesna Parun je jednom rekla da nas ne uči život ljubiti, nego nas ljubav uči živjeti. Vođeni njezinim stihovima, sljedeće stranice posvećujemo čistoj ljubavi.

Ljubav nije igra, to djeca znaju bolje od odraslih. Uoči Valentinova proteklih je godina u Velikoj Britaniji provedena mala anketa među djecom svih dobi o ozbiljnim pitanjima kao što su zaljubljivanje, brak, žene, muževi i druge prigodne teme.

Može se reći da se radi o pravim životnim mudrolijama od kojih bi odrasli mogli nešto naučiti.

O ljubavi i braku

Mislim da te treba pogoditi strelica ili nešto takvo, ali ostatak ne bi trebao biti tako bolan. (Manuel, 8 godina)

Nitko nije siguran zašto se događa, ali sam čula da ima veze s time kako mirišiš. Zato su parfemi tako popularni. (Mae, 9 godina)

Ljubav je najvažnija stvar na svijetu, ali i nogomet je prilično dobar. (Greg, 8 godina)

Jednom kad izađem iz vrtića, pronaći će si ženu. (Tom, 5 godina)

Ja nemam ništa protiv ljubavi osim ako se ne događa dok su dinosaursi na televiziji. (Jill, 6 godina)

Netko ima pjegice i onda nađe nekog drugog tko ima pjegice. (Andrew, 6 godina)

Moja mama kaže da moram naći muškarca koji je ljubazan. To će i napraviti. Naći će si nekog tko je visok i lijep. (Carolyn, 8 godina)

Jedan od vas dvoje treba znati kako napisati ček. Jer čak i ako imaš ljubavi na tone, svejedno će biti puno računa. (Ava, 8 godina)

Dok se dvoje viđa neko vrijeme, dječak bi mogao zaprositi djevojčicu. On joj kaže: Uzet ću te za cijeli život, ili barem dok ne budemo imali djecu i rastali se. (Anita, 9 godina)

Većina muškaraca nema mozak, pa može potrajati dok ne nađeš nekog tko ga ima. (Angie, 10 godina)

Muškarac i žena si obećaju da će zajedno prolaziti kroz bolesti i zaraze. (Marlon, 10 godina)

Biti sam je bolje...iz jednostavnog razloga jer ja ne bi htjela mijenjati pelene. Naravno, ako se udam, nešto ću izmisliti. Nazvat ću mamu da dođe na kavu i na mijenjanje pelena. (Kirsten, 10 godina)

Ljubav će te pronaći, čak i ako se pokušaš sakriti. Ja sam se pokušao sakriti od kad sam imao 5 godina, ali cure me svejedno pronalaze. (Dave, 8 godina)

O poljupcima

Kada se osoba poljubi po prvi puta, ona padne, i ne diže se barem sat vremena. (Wendy, 8 godina)

Nikad se ne smije ljubiti pred drugim ljudima. To je jako sramotna stvar ako te netko vidi. Ali ako te nitko ne vidi, možda bih i probala s lijepim dečkom, ali samo na nekoliko sati. (Kally, 9 godina)

Mamu možeš ljubiti bilo kada. Ali ako je to neka nova osoba, moraš pitati za dopuštenje. (Roger, 6 godina)

Pravilo je ovakvo: ako nekog poljubiš, onda se trebaš oženiti s njom i imati djecu s njom. To je pravilna stvar za učiniti. (Howard, 8 godina)

O ljepoti

Ne radi se uvijek o tome kako izgledaš. Pogledajte mene. Ja sam jako zgodan, a još uvijek nisam našao nikoga da se oženi sa mnjom. (Brian, 7 godina)

Kako se zaljubljeni ponašaju?

Ljubavnici samo zure jedan u drugog i njihova se hrana hlađi. Drugi ljudi više drže do hrane. (Brad, 8 godina)

Zaljubljeni odrasli su uvijek jako sređeni, pa ako nose samo traperice to može značiti da više ne izlaze toliko ili da su prekinuli. (Sarah, 9 godina)

Što mama i tata imaju zajedničko?

Oboje ne žele više djece. (Lori, 6 godina)

Kako znamo da je dvoje ljudi u braku?

Oženjeni ljudi obično vole pričati s drugim ljudima. (Eddie, 6 godina)

Moraš pogoditi prema tome viču li na istu djecu. (Derrick, 8 godina)

Odluka o vjenčanju

Moraš naći nekog tko voli iste stvari. Ako npr. voliš sport, ona bi trebala voljeti to što ti voliš sport, i trebala bi redovito donositi čips i umak. (Allan, 10 godina)

Nitko zapravo ne odlučuje koga će oženiti dok ne odraste. To već prije odluči Bog, a ti onda saznaš s kim si zapeo. (Kirsten, 10 godina)

Kako nagovoriti nekog da se zaljubi u tebe?

Moraš mu reći da posjeduješ puno dućana sa slatkišima. (Del, 6 godina)

Iz svega glasa treba viknuti da ju voliš...i ne brinuti ako su njezini roditelji blizu. (Manuel, 8 godina)

Ne bi smio imati smrdljive tenisice. Mogao bi privući pažnju, ali pažnja nije ista stvar ko i ljubav. (Alonzo, 9 godina)

Najbolje godine za oženiti se su...

23 godine su najbolje jer do tada već osobu znaš cijelu vječnost. (Cam, 10 godina)

Ne postoje dobre godine za ženidbu. Moraš biti glup da bi se oženio. (Freddie, 6 godina)

Dobar savjet o ljubavi

Provedi većinu vremena voleći nekog, a ne na poslu. (Dick, 7 godina)

Nemoj reći nekome da ga voliš i onda se predomisliti. Ljubav nije poput biranja filma koji želiš gledati. (Natalie, 9 godina)

Što učiniti kada prvi spoj ispadne krivo?

Otrčao bih doma i pravio se mrtav. Sljedeći dan nazvao bih sve novine i rekao im neka napišu da sam mrtav. (Craig, 9 godina)

Što većina ljudi zapravo misli kada kažu "Volim te"?

Osoba misli: "Da, stvarno ga volim. Ali se nadam da se tušira barem jednom dnevno". (Michelle, 9 godina)

Neki parovi su jako nervozni, pa im je drago da su napokon to rekli kako bi mogli ići jesti. (Dick, 7 godina)

Zašto se zaljubljeni često drže za ruke?

Žele se uvjeriti da im prsteni neće otpasti, jer su ih skupo platili. (Gavin, 8 godina)

Samo vježbaju za dan kada će šetati prema oltaru i napraviti sveti brak. (John, 9 godina)

Neka vam svaki dan bude Valentinovo!

7. Skitam se i snimam

U Osnovnoj školi Vidici već dugi niz godina postoji projekt „Vidički tići skakuću Hrvatskom“.

Glavna i odgovorna osoba u tom projektu je **profesor Zvonko Madunić**. Zajedno s djecom snimio je već priličan broj filmova, a ove godine snimljen je film o slavnom kiparu i graditelju katedrale sv. Jakova – **Jurju Dalmatincu**. Profesor Madunić kaže da je film dubokouman i napravljen sa sjajnim glumcima. Kao profesor povijesti i mentor na ovom projektu ima dosta iskustva i znanja o dalekoj i bliskoj prošlosti naše domovine. Riječ je o jako homogenoj družini. U ulozi Jurja Dalmatinca bio je učenik **Vito Milovanović**. On razmišlja da bi mogao postati glumac kad odraste. **Lucia Šostera** i **Natali Bokun** glumile su Jurjeve savjetodavce. Snimanje im je bilo zabavno i poučno i raduju se budućim projektima s istom ekipom. **Luca Blažević** je donosila svjetlo i pomagala Jurju da ostvari svoj naum. **Ante Olivari** je odigrao ulogu svećenika. Zadovoljan je svojom ulogom i mjestima koja je posjetio.

U filmu se mogao čuti i poljski jezik. Osmašica **Ana Buva** odigrala je ulogu poljskog vodiča u filmu. **Lucija Kljaić** je imala ulogu hrvatskog vodiča. Upozoravala je mlađe generacije na čednost. Snimatelj **Filip Mikelin** i montažer **Lovre Radnić** imali su najteži posao, ali su na kraju bili zadovoljni. Filip je snimao za vrijeme visokih temperatura, ali je sve uspio. Film je sniman u Šibeniku u samostanu svete Luce, u katedrali svetoga Jakova te u Cisti Provo na lokalitetu Crljivica.

Profesor Madunić je rodom iz mjesta Cista Provo i tako je povezao svoj rodni kraj sa šibenskim u kojem živi i radi. Mladi filmaši ne staju na ovom projektu. Spremaju se za **novi film „Navijač“**.

Nek' im je sretno!!!

Gordana Kokić Badžim, prof. hrv. jezika

8. Ćakulica

Ovoga puta imamo dva intervjua u našoj Ćakulici, jedan je napisao Maro Klisović, učenik 8.b razreda , razgovarao je s **Majom Trlajom, slikaricom i nekadašnjom ravnateljicom HNK Šibenik.** Drugi intervju stiže s malim zakašnjenjem. Naime, prošle školske 2017./2018. godine stigao nam je u goste vrlo osebujan **pjesnik Slavko Babačić** s kojim je bilo veoma ugodno i zanimljivo razgovarati, ali zbog tehničkih problema naše male redakcije intervju donosimo ove godine.

Intervju s Majom Trlajom, slikaricom i ravnateljicom šibenskoga kazališta

Ljudi su moja tema...

Već kao maleno dijete Maja Trlaja je počela crtati. Voljela je ona mnogo toga, ali crtanje je obožavala. Ljubav prema crtežu ju je odvela u Školu likovnih umjetnosti u Split, ali danas ona nije slikarica. O tome što ju je odvelo u nekom drugom smjeru školovanja, a što ju je dovelo u kazališni svijet, razgovarali smo u njezinu stanu. Ona i ja živimo na istoj adresi jer ona i ja smo mama i sin.

Što za Vas znači biti ravnateljica kazališta?

Biti ravnatelj jedne ustanove, a pogotovo kulturne, znači raditi odgovoran i zahtjevan posao, ali biti ravnatelj kazališta, znači da uz birokratski zahtjevan posao, radite i kreativne poslove stvarajući kazališne predstave i scenske programe za cijenjenu publiku. Moći stvarati je privilegija, zato smatram da biti ravnatelj kazališta znači biti privilegiran.

Možemo oživjeti neko dramsko djelo i prenijeti njegovu poruku publici, možemo aktualizirati određenu društvenu ili socijalnu tematiku, potaknuti na raspravu o „tabu“ temama, ironizirati zbilju ili jednostavno nasmijati publiku.

Koja je Vaša omiljena kazališna tema?

Ljudi su moja tema. Kad bolje razmislim u svim produkcijama koje potpisujem, u centru priče i iznad svega je čovjek. Poput galerije likova i karaktera specifičnih našoj sredini u Goldonijevu „Laživcu“ ili Brešanovu „Kako je počeo rat na mom otoku“.

Kako se nečije dramsko djelo pretvoriti u predstavu?

Pretvore ga ljudi. Ukoliko dramski tekst zahtijeva deset glumaca, a vi imate četiri, onda je jasno da tekst nećete olako postaviti na scenu. Ponekad je moguće da jedan glumac igra više uloga. Redatelj kreira kazališnu izvedbu na sceni te diktira ritam izvedbe.

Tko izabire tekstove koji se izvode u kazalištu?

Ravnatelj ima svoj prijedlog tekstova, ali prijedlog mu nude redatelji i glumci. Svaki prijedlog tekstova je poželjan, ali ravnatelj je ta osoba koja donosi konačan izbor tekstova i time preuzima odgovornost za umjetnički izraz.

Jeste li oduvijek htjeli biti ravnateljica kazališta?

Ne, nekad davno htjela sam biti slikarica. Rekla bih da mi se ravnateljstvo kazališta dogodilo slučajno. Završila sam Školu likovnih umjetnosti u Splitu. Još u srednjoj školi započela sam s radom na Međunarodnom festivalu djeteta u Šibeniku kao asistent u radionicama. Tada se rodila ljubav prema kazalištu i želja da tu radim jednoga dana. Želja mi se ostvarila nekoliko godina kasnije i rad u kazalištu mi pričinjava veliko zadovoljstvo.

Možete li se zamisliti na nekom drugom radnom mjestu?

Ravnateljski staž mi je donio iskustvo rada na produkciji predstava i organizaciji izvedbi. S obzirom na iskustvo mogla bih raditi poslove u produkciji kazališta, ali meni je ipak najdraži rad u direkciji Međunarodnoga dječjeg festivala.

Slike li još?

Jedan duži period nisam slikala, ali sad ponovno slikam. Pohađam i Školu slikanja kod jedne šibenske akademske slikarice. Učim nove stvari i prisjećam se starih znanja. Tko zna, možda jednom budem imala svoju prvu izložbu.

Može li se reći da Vam je to neostvarena želja?

Jedna od neostvarenih želja, svakim danom imam pokoju želju više. Ne odnose se sve na mene, uglavnom se odnose na moju djecu.

Jesu li ljudi vaša omiljena tema u slikarstvu kao i u kazalištu?

Ljudi, čovjek, žena, muškarac, dijete jesu moje omiljene teme. Kao što me na sceni privlače teme odnosa i karakteri zavičajnih sredina, tako me na platnu privlače ljudske ekspresije.

Na kraju, recite nam jednu neostvarenu želju, ali onu koja se ne odnosi na vašu djecu.

Počeli smo razgovor o kazalištu pa ćemo ga kazalištem i završiti. Neostvarena želja mi je postaviti „Kiklop“ Ranka Marinkovića. To je moj najdraži hrvatski pisac i gotovo da nema njegova djela koje nisam pročitala. Nadam se da će se naći netko dovoljno hrabar da ga oživi na kazališnoj sceni. Za taj pothvat, vjerujte mi, treba imati dovoljno hrabrosti i ludosti.

Maro Klisović, 8.b

Susret s pjesnikom Slavkom Babačićem

19. listopada 2017.

- književni susret u OŠ Vidici, Šibenik

U buci, vrevi i žurbi kojima smo svakodnevno izloženi, kao motivacijske stihove za književni susret sa gospodinom Slavkom Babačićem odabrala sam njegove stihove iz pjesme „Smisao postojanja“

Moj je život samo spona

Od nizine ka visini

Ne živim ga na sva zvona

Već razmišljam o tišini....

Tako smo i mi zastali na trenutak i u školskoj knjižnici družili se s pjesnikom čiji stihovi nas vraćaju našoj biti govoreći o ljubavi, ljepoti, dobroti, zavičaju, vjeri, životu....

Vječne i teške teme na jednostavan način pjesnik Slavko Babačić prenio je učenicima naše škole, a oni su ih upijali s oduševljenjem.

Hvala Vam!

Vesna Živković, knjižničarka OŠ Vidici

Poštovani gospodine Babačić, dobrodošli u našu školu, vratili ste se ovdje nakon dvadeset godina, što se u međuvremenu promijenilo?

Pa u biti, što se tiče poezije, nije se ništa promijenilo. Je li vidiš kako su i ovi učenici, dvadeset godina kasnije, opet primili pjesme fantastično. Dakle, što se tiče poezije, nšta se nije promijenilo. Ovo drugo, nećemo ni govorit o tome.

Svoju karijeru ste većinom proveli kao glumac, je li bilo teško napustiti kazališne daske? Nedostaje li Vam kazalište?

Da ti prvo kažem sve je u redu, ja koristim moje talente sada u mirovini, uživam u tome. Uživam u pjevanju, uživam u glumi, uživam u pisanju, pjevam u klapama, pa i učenike pripremam za Lidorano, u svemu, glumi, pjevanju i pisanju. Dakle, nisam pogoden, ja radim svoj posao i dalje. Glumim, pjevam i pišem. Kazalište mi ne treba.

Koju predstavu najviše pamtite?

Predstavu u Splitskom kazalištu lutaka kada sam odigrao velikog Ivana, jedna ruska bajka krasna, naslovna uloga veliki Ivan, to mi je ostalo u sjećanju jer je bila glavna uloga, naslovna, a inače ovdje u Šibeniku kao amater stalno sam igrao prinčeve jer sam imao onaj mlađenački glas, onda sam bio princ u svakoj bajci, obično bajke imaju prinčeve, princeze, imaju kraljeve, imaju careve, ja sam uvik bio princ!

Iz Vašeg životopisa vidimo da ste uistinu svestran umjetnik, što Vam je bilo najdraže raditi?

E tu ne pravim razliku, uživam pisati, uživam glumiti, uživam pjevati.

Veoma rano ste se počeli baviti spisateljstvom, ali objave su nastale tek u mirovini, tko vas je ohrabrio za prvo objavlјivanje?

Kad sam ja došao u mirovinu imao sam već napisanih oko stotinu pjesama. Bavio sam se stalno pisanjem kroz cijeli život, ali nekako nisam imao hrabrosti to objaviti jer sam....nisam bio siguran je li to za javnost. Onda sam jednom rekao: „Pa hajde Slave, pokušaj!“ I tako je nastala prva knjiga „Lipota moga zavičaja“. I uspjela je! I u ovih dvadeset godina ja sam napisao sedam knjiga. Nadam se da će biti još koja.

Iza sebe imate nekoliko knjiga, postoji li među tim stranicama neki zapis koji biste posebno izdvojili?

Misliš moj zapis ili...? A nije to lako, ovaj, odvojiti... Ali ima jedna kratka kitica, a ustvari je cijela pjesma. A zove se „Talenat“. „Ako misliš da će ti talenat sreću donijeti bez rada, onda znaj da u neradu talenat samo strada!“

Odakle crpite ideje za nove pjesme, što Vas motivira?

Sve okolo mene, sve okolo mene, sve! Od svake stvari ja mogu napisati pjesmu.

Tko Vam je najdraža publika?

Ne mogu izdvojiti, vi mladi ste mi najdraži jer najljepše primate pjesme.

Imali ste jako puno susreta s učenicima hrvatskih srednjih i osnovnih škola, postoje li koja anegdota s tih susreta koju biste rado podijelili s nama?

E teško se sada toga sjetiti u ovo kratko vreme...aha...ima jedan mali u gimnaziji koji je izjavio da bi Slavko Babačić trebao imati svoju

religiju, Slavko je Bog!, stavio je uskličnike, Slavko Babačić je Bog!

Čitajući vašu biografiju, uočili smo da ste imali uistinu zanimljivih životnih trenutaka. S obzirom da smo osmaši, najviše nam je za oko zapeo dio u kojem ne odustajete od svojih snova bez obzira na probleme s kojima ste se susretali, što je bio Vaš pokretač? Koju poruku možete poslati nama koji smo na pragu odrastanja?

Mogu vam poslati poruku samo budite uporni u prezentaciji svojih talenata, otkrijte svoje talente u sebi i nastojte ih razviti. To vam je moja poruka.

Kako se sad osjećate kao pjesnik koji se vatio u svoj rodni kraj?

Pa mogu ti reći da ljudi danas teško poeziju prihvataju, danas je trka za novcem, to vi mladi vidite i znate. Jednostavno je novac postao Bog! To je nažalost, a uz poeziju podcjenjuje se i sve dobro, i poštjenje i dobrota i ljudskost. Nema više duše, nema više srca, niko nikoga ne priznaje, niko nikog....svako gleda sebe. Egoizam je zavladao veliki.

Pruža li vam taj krajolik inspiraciju za nove pjesme?

Naravno, naravno. Pišem, pišem i pisat ću dok sam živ. Dok mogu. Dok sam zdrav. Eto!

Jel vidiš danas kako vi reagirate na ove pjesme? Nije se muha čula! Sve ste slušali. Svaka vam čast. Imaš li još koje pitanje?

Nemamo, zahvaljujemo Vam na svakom odgovoru i vremenu koje ste nam posvetili.

Intervju vodili Marija Višić i Jere Gašperov, 8a.

9. Kad se male ruke slože...

Ovog ljeta zavalite se u Karijolu Marijolu i guštajte u morskim radostima na Martinskoj.

Učenici 4.a razreda Osnovne škole Vidici u Šibeniku 12. lipnja 2019. godine su oslikali karijole u kojima će se ovog ljeta udobno smjestiti posjetitelji manifestacije LjetUj na Martinskoj i svi kupači na tamošnjem gradskom kupalištu, a sve zahvaljujući udruzi Disco Gimnazija koja je pokrenula manifestaciju i suradnju. Oslikavanje karijola dio je projekta Karijola Marijola, a osim učenika šibenske osnovne škole svoj su obolali i Urbani inkubator te Braniteljska socijalno - radna zadruga Branitelj s voditeljem Davorom Krnićem.

Članovi Udruge za promicanje i zaštitu kulturnog stvaralaštva Disco Gimnazija danas je kraju privela još jednu odličnu ideju koje je projekt 'Karijola Marijola' unutar projekta, odnosno manifestacije LjetUj na Martinskoj koja pak počinje 22. lipnja i traje do 1. rujna na istoimenom gradskom kupalištu s najljepšim pogledom na Šibenik.

'Iz lulave kreativne radionice, rodila se još jedna ideja i evo danas smo je priveli kraju. Ne moramo karijolu koristiti samo za prijevoz matuna, škalje, zemlje.... Ona može biti i lipa i udobna ležaljka. Uzmete je, odete do automobila, ukrcate šugamane, kolutove, punjene paprike, odete do žala Martinske i kad sve izvadite iz karijole udobno se zavalite u Marijolu', pojasnili su iz udruge.

Grafički 'touch' dao je Lovro Vudrag iz Urbanog inkubatora, a veliko razumijevanje, trud i podršku pružila je Osnovna škola Vidici i ravnatelj Darko Relja te nastavnica, **razrednica 4.a razreda Marija Livaja** i njenih osam učenika. Sa srcem i veseljem su pituravali, smijali se i zezali.

Suradnjom pojedinaca iz lokalne zajednice napravljen je još jedan lijep korak naprijed u poboljšanju kvalitete ponude u ljetnim mjesecima, ali i u buđenju zaboravljenog kupališta bogate povijesti, Martinske!

Kad „zapapri“ iz naše kužine...

Bio je to sasvim jedan običan ponedjeljak, 20. svibnja 2019. godine, ni po čemu drukčiji od drugih dok ga miris iz naše kužine nije učinio posebnijim.

Ekipa **6.c razreda** sa svojom **razrednicom, učiteljicom Hrvatskoga jezika Ivanom Crnov** odlučila je okupirati kuhinju naše, uvijek nasmijane, **tete Jase**. Odlučili su napraviti **paprenjake**.

Za sve one koji ne znaju, povijest paprenjaka seže u daleko doba renesanse, a spominjao ih je i Šenoa u svom "Zlatarovu zlatu". Stareći, krhki je paprenjak postajao sve dragocjeniji i osim ukusnog tradicionalnog kolača,

hrvatskim simbolom i jednim od najtraženijih suvenira.

Uz malo volje nastali su slasni zalogajčići u našoj kužini, a učenici su uživali u sasvim drukčijem satu sa svojom razrednicom.

Miris i okus ne možemo vam prenijeti, ali zato prenosimo recept u cijelosti i vjerujemo da ćete se okušati u kulinarском vještinama.

Tradicionalan recept za paprenjake preuzet od zagorske bakice.

Sastojci:

- 450 g mekog brašna
- 150 g mljevenih oraha
- 130 g masti
- 150 g šećera
- 3 žumanjka
- 1 jaje
- 2 žlice meda
- cimet
- klinčić u prahu
- bijeli papar
- muškatni oraščić
- *količinu začina dodajte po želji otprilike po malo manje od pola žličice svakog, ali osjetiti ćete kako tijesto miriši pa lako nadodate nečeg više

Priprema:

1. U veliku posudu stavite brašno, u njega izmrvite mast kao kada radite prhko tjesto. Vršcima prstiju mrvite - tjesto treba izgledati kao velike krušne mrvice.
2. Zatim u posudu dodajte šećer, mljevene orahe, jaje, žumanjke, med i začine.

3. Tijesto prvo rukama malo zamijesite u posudi zatim tijesto istresite na neku radnu površinu gdje inače mijesite. Tu radnu površinu nije potrebno brašniti.

Treba miješanja nekoliko minuta kako bi vam se tijesto oblikovalo u glatku kuglu. Ne treba dodavati nikakvu vodu, mlijeko i slično, već samo imajte malo strpljenja da se sve lijepo spoji.

4. Glatku kuglu od tijesta zamotajte u prozirnu foliju ili vrećicu za meso i spremite u frižider na 30 minuta.
5. Pećnicu stavite da se grije na 200C.
6. Tijesto razvaljajte na, ovog puta, dobro pobrašnjenoj podlozi na debeljinu oko 1 cm.
7. Paprenjake možete izrezivati bilo kojim modlicama ili starinskim

drvenim kalupima. Ja sam isprobala kalupe, ako ih i vi imate, tada kalup uvaljavajte u brašno, dobro pritisnite na tijesto da ostanu svi motivi (kalup ne reže kekse - već lagano ostavlja trag pa nemojte utisnuti tako jako da kalup probije tijesto sve do radne površine), nožem izrežite kekse oko motiva.

8. U tepsiju stavite masni papir, paprenjake posložite na tepsiju i stavite peći oko 10-15 minuta dok ne porumene. Zavisi od pećnice. Nemojte ih prepeći da vam ne budu kao kameni, jer ovo su paprnjeaci koji se odmah mogu jesti.

Želimo vam dobar tek!

Šetamo godišnjim dobima u Ražinama

Maštovitosti i djeće kreativnosti nikako ne nedostaje u Područnoj školi Ražine.

Svojim panoima učenici od 1.c do 4.c razreda, uz pomoć svojih učiteljica, napravili su prava mala remek djela i

tako nam omogućili šetnju godišnjim dobima. **Prošećite s nama!**

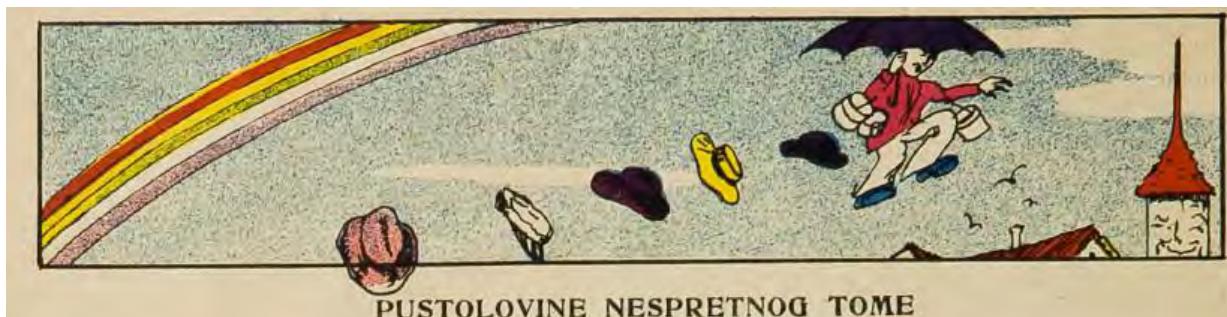

10. Kutak zanimljivosti

Jeste li znali...

Da je u našem gradu godine 1926. izlazio „Dječji vjesnik“, s podnaslovom „poučno-zabavni list za naše mlađe“. Upravu, administraciju i tisak potpisuje Odlikovani Grafički zavod E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Tiskan je na osam stranica i ilustriran u bojama. Pisan je latinicom i cirilicom. Donosio je poučne priče, pjesmice i stripove.

Maloj Anki mama reče:
 « Nosi baki ovo cvijeće
 Lijepa će joj trešnja cvasti
 Haid polako, nemoj pasti! »

Sve polako Anka idje
 U izlogu svašta vidje
 Dok ne trči ne će pasti
 Trešnja može lijepo rasti....

Eto sreće iznenada
 Igraju se djeca sada
 Gleda Anka, nē će pasti
 Trešnja može lijepo rasti....

Sunce peče-vruća glava
 Gledaj kako Anka spava!
 Barem tako ne će pasti
 Trešnja može lijepo rasti....

Maloj Anki uviјek bila
 Lijepa glazba puno mila
 Ni ovako ne će pasti
 Trešnja može lijepo cvasti....

Mnogo, mnogo već je prošlo
 Dok je cvijeće baki došlo
 Čudom baka stablo prima:
 « Već trešanja na njem ima! »

Neki od znanstvenika koji su mijenjali svijet

Galen iz Pergama- 129. godine rođen u Pergamu (današnjoj Bergami, u Turskoj) Studirao je u Korintu i Aleksandriji, 157. godine postaje liječnik gladijatora, a 161. rimskih careva Marka Aurelija i Komoda.

Mnoštvo pogrešaka koje je napravio u anatomiji, posljedica su toga što je smio raditi smo na životinjama, jer je sećanje ljudskih

leševe u to doba bilo zabranjeno. Opisao je svoje viđenje

krvotoka, uvjeren da krv nastaje u jetri odakle venama prelazi u meso i troši se. Promakla mu je ideja cjelovitog i jedinstvenog sustava krvotoka koju je dokazao William Harvey tek 1628. godine.

Edward Jenner- 1749.-1823. otkrio je **prvo cjepivo** u povijesti. U svibnju 1796. mljekarica Sara Nelmes oboljela od kravljih boginja došla je u Jennerovu ordinaciju. Iscjetkom iz mljekaričinih čireva zarazio je osmogodišnjeg dječaka kako bi spriječio da dječak ikada kasnije oboli od velikih boginja. Dječak je dobio blag oblik kravljih boginja i brzo se oporavio. Kasnije je Jenner istog dječaka zarazio smrtonosnom dozom velikih boginja, ali bolest se nije razvila.

Isti postupak primjenio je na drugim osobama i postigao identične rezultate.

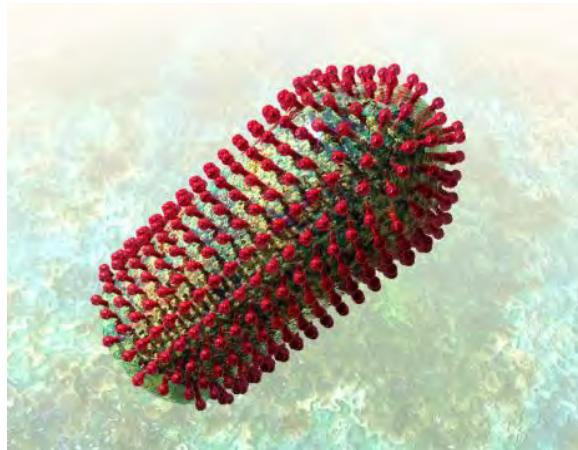
*Cijepljenje ili vakcinacija (od latinske riječi vaccina- kravljje boginje), kako je Jenner nazivao, pokazala se uspješnom. Od ranih 1800-tih godina priznato je da je to najbolja metoda sprečavanja izbjivanja **velikih boginja**. Od 1980. nema prijavljenih oboljelih, pa se danas smatra da je bolest iskorijenjena.*

Louis Pasteur- iako je bio kemičar, najvažnije otkriće postigao je u medicini. 1880. u vlastitom laboratoriju uzima bakterije

kokošje groznice, koje je pomoćnik zaboravio odstraniti, oslabljene bakterije ubrizgava kokošima i uočava da zaražene životinje ne ugibaju. Neke uopće nisu oboljele, dok su neke dobole bolest u vrlo blagom obliku. Kasnije je kokošima ubrizgao svježe bakterije, ali bolest nije došla do izražaja. Međutim, kokoši koje prethodno nisu dobole oslabljene bakterije groznice, obolijevaju i ugibaju. Ubrzo je iskustvo primijenio na druge bolesti. 1882. proizveo je cjepivo protiv bedrenice. 1885. razvio je cjepivo iz leđne moždine zaraženih kunića i njime liječio životinje zaražene **bjesnoćom**.

Zazirao je od pokusa na ljudima, ali kad su mu doveli dječaka Josepha Meistera kojeg je izgrizao bijesni pas, nije imao izbora. Pasteur mu je ubrizgao cjepivo i dječak je preživio. Primjenom ovog cjepiva, naglo opada smrtnost od ove opasne bolesti.

(Virus bjesnoće)

*Pomogao je i u sprečavanju širenja tuberkuloze i tifusa. Proučavajući fermentaciju mlijeka i alkohola, dokazao je da su za fermentaciju ključni mikroorganizmi. Otkrio je da se opasne klice, kao što su uzročnici tuberkuloze i tifusa, mogu uništiti zagrijavanjem tekućine na temperaturu višu od 63°C. Taj postupak, koji se naziva **pasterizacija**, i danas se koristi u proizvodnji mlijeka i mliječnih proizvoda.*

(Virus velikih boginja)

Pripremila: Julija Smerdel, učiteljica prirode i biologije

11. Filmoljupci

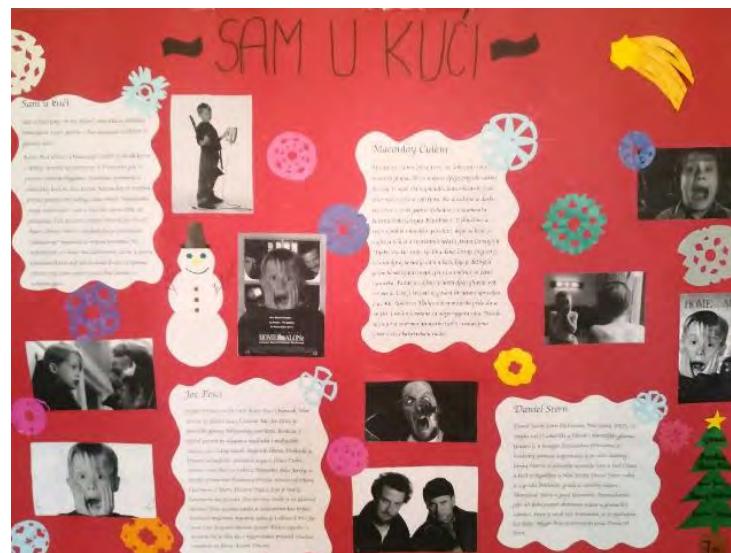
Možete li zamisliti božićne praznike bez ovoga filma - **Sam u kući**. Evo što su o njemu rekli naši filmoljupci.

Kad krene film „Sam u kući“ , ja se smjestim ispred televizije, a moji mama i tata zavrte očima i kažu: „Opet taj film po stoti put.“ Meni je to odličan film, a volim ga gledati zato što je komedija. Kevin je dječak koji ostaje sam u kući, ali na vrlo smiješne načine brani se od svojih neprijatelja. Iako sam ga gledala puno puta, jedva čekam Božić i njegovo prikazivanje.

Hana Huljev, 7.a

Ovaj film je tradicija. Svake godine ga gledam sa svojom obitelji. Iako se iz godine u godinu ništa ne mijenja, nikad mi ne dosadi. Ima pet dijelova i meni je odličan u božićno vrijeme. Potječe iz 1990. godine i bez obzira na sve, tema je uvijek aktualna.

Karmen Ivanda, 8.b

Moj omiljeni film je „Sam u kući“. Najviše volim prva tri dijela. Dječak Kevin mi se jako sviđa. Najnapetiji su mi dijelovi kada on postavlja zamke, a lopovi nasjedaju na njih. Kad sam bio malen, vjerovao sam da jedan dječak stvarno sve to može napraviti. Danas znam da to nije moguće, ali svejedno ga rado gledam. Najstrašniji mi je Kevinov brat Buzz. Ne mogu shvatiti da se netko tako loše ponaša. Radujem se svakom Božiću i filmu „Sam u kući“.

Šimun Šupe, 7.a

12. Crtice s izleta

Svaku školsku godinu obilježe izleti i ekskurzija, ove godine odlučili smo se za osvrt na izlet šestih razreda **Gospic – Smiljan**, ekskurziju sedmih razreda **Istra** i Školu u prirodi **Gorskom kotaru**.

Šestaši - pobjeda strahova

8. svibnja 2019. godine 48 učenika šestih razreda Osnovne škole Vidici, učiteljice Ivana Bilan Laća, Klara Radovčić i Jelena Pavić te pratitelj Turističke agencije NIK Nikola Alviž oputovali su u 8:00 sati iz Šibenika na jednodnevni izlet u Smiljan-Gospic. Putovali smo jednim manjim autobusom i kombijem. Tijekom dvosatne vožnje zaustavili smo se na odmorištu Zir uz Autocestu Zagreb – Split kako bismo predahnuli od putovanja.

Dolaskom u Liku uslijedio je odlazak u Smiljan gdje su učenici i učitelji u pratinji stručnog vodiča posjetili i razgledali Memorijalni centar Nikola Tesla te ujedno pogledali i video projekciju o Teslinu životu i stvaralaštvu.

Nakon posjeta Smiljanu uslijedio je odlazak prema selu Rizvanuša u blizini Gospica gdje se nalazi Zabavno-pustolovni park Rizvan city s prigodnim programom (adrenalinski park, zip line, penjanje na umjetnu stijenu, ljudski stolni nogomet, streličarstvo, adrenalin ljljačka).

Uz pomoć stručnog osoblja Parka učenici i učitelji su se dobro zabavili te nije bilo nikakvih nezgoda ni problema. Učenici su bili zainteresirani i pažljivo su slušali upute instruktora.

Nakon svega je uslijedio povratak u Šibenik, zaustavili smo se još jednom na odmorištu i stigli u 22 sata.

Izlet je prošao bez ikakvih problema i djeca su bila oduševljena viđenim i proživljenim.

Voditeljica izleta: Jelena Pavić, prof.

Sedmaši – uspomena za cijeli život

Na školsku ekskurziju krenuo je 51 učenik sedmih razreda, učiteljica Likovne kulture Stela Čuturić i učitelj Tehničke kulture Ante Bakić, ravnatelj prof. Darko Relja, te jedan pratitelj Turističke agencije NIK d.o.o.

Broj učenika:

7.a - 19 učenika

7.b - 21 učenika

7.c - 11 učenika

Prvi dan polazak je bio ispred Tommy-ja na Vidicima u 8:00 s udobnim autobusom agencije. Vožnja autocestom s kraćim pauzama prema Rijeci i Matulju gdje smo u restoranu Dina imali ručak. Nakon ručka putovanje smo nastavili prema Puli, hotel Pula u koji smo se smjestili. U 17,00 sati smo posjetili Aquarium na Verudeli te se vratili u hotel gdje smo imali večeru i zabavu za učenike (disco).

Drugi dan, nakon doručka krenuli smo u posjet NP Brijuni gdje smo boravili do ručka, a nakon ručka u Fažani slijedio je obilazak Pule i Arene, Augustovog hrama, Herkulovih

vrata uz pratnju vodiča. Učenici su nakon razgleda imali slobodno vrijeme za kupnju suvenira. Vratili smo se u hotel na večeru, zabavu i noćenje.

Treći dan bio je rezerviran za cjelodnevni izlet s razgledom Poreča, Rovinja i Zvjezdarnice Višnjan. Ručak je bio organiziran u restoranu u Višnjanu. Razgledali smo kulturno-povjesne znamenitosti u tim gradovima a u Rovinju su učenici imali slobodno vrijeme za suvenire i odmor. Vratili smo se u hotel na

večeru , zabavu i noćenje.

Četvrti dan, nakon doručka , spremili smo stvari i odjavili se iz hotela te krenuli u obilazak Motovuna i Huma a nakon toga nastavili put prema Matuljima gdje smo imali ručak u restoranu Dina. Poslije ručka spustili smo se u Rijeku na obilazak Trsata a nakon toga uslijedio je panoramski obilazak Rijeke autobusom i povratak u Šibenik. Put prema Šibeniku je protekao bez poteškoća.

Učenici su tijekom cijele ekskurzije bili dobri i zainteresirani. Tijekom cijele ekskurzije mali smo poteškoće s zdravstvenim stanjem učenika, koji su imali visoku temperaturu, probavne poteškoće i mučnine. Učenicima je pružena najbolja moguća njega u uvjetima u

kojima smo bili, kontaktirali smo s roditeljima i slijedili njihove upute, i svi su sretno stigli kući.

Vozač i pratiteljica agencije su bili na raspolaganju u svakom trenutku i reagirali su primjereni situacijama.

U Šibeniku 8. travnja 2019. godine

Stela Čuturić, voditeljica i razrednica

Četvrti u nešto drugčijoj školi

Učenici četvrtih razreda od 9. travnja do 12. travnja 2019. godine bili su u Školi u prirodi u Gorskem kotaru. Uz pratnju **učiteljica razredne nastave Marije Livaja, Živane Kandido, Klaudije Relja i učiteljice Engleskoga jezika Marijane Marov** učenici su doživjeli školu na sasvim drugčiji način.

Posjetili su špilju Vrelo kod Fužina gdje je stalna temperatura 8 stupnjeva, upoznali špiljske ukrase, životinjski i biljni svijet na stazi dugoj 300 m. Posjetili su Zoološki vrt u Delnicama, Galeriju Vilima Svečnjaka, stolarsku radionicu u Delnicama, Nacionalni

park Risnjak, izrađivali suvenire...doživjeli sasvim nova iskustva koja će dugo pamtitи.

U večernjim satima nije nedostajalo zabave.

Ono što su nam posebno ispričali jest legenda o svetištu Gospe Trsatske. Naime na mjestu današnjeg svetišta 1291. godine osvanula je Nazaretska kućica.

U Trsat su je prenijeli anđeli gdje se zadržala do 1294. kada su je anđeli prenijeli u Loreto pokraj Ancone gdje se i danas nalazi. Papa Ivan Pavao Drugi 2003. godine posjetio je Trsatsko svetište, odbio luksuzan smještj i hranu, zadovoljio se skromnim samostanskim uvjetima. Za večeru odbio biranu ribu, večerao girice i blitvu. Učenici su bili zadivljeni legendom i prikazanom skromnošću.

Izlet su završili posjetom Muzeju djetinjstva u Rijeci i sretno se vratili svojim kućama!

Voditeljica izleta: Klaudija Relja, učiteljica razredne nastave

13. Dan Škole – Talent show OŠ Vidici

U cilju razvijanja pozitivnog stava prema školi, nastao je Projekt Talent show Osnovne škole Vidici.

Na Talent show prijavilo se **70 učenika**, do finala je stigao **21 učenik**, a svoje su talente u **16 točaka** predstavili u Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku **3.lipnja 2019. godine**, čime je ujedno obilježen i **Dan Škole**.

Među natjecateljima smo vidjeli izvrsne plesače, pjevače, mađioničare, majstora s balonima i **Bornu Mišuru**, učenika 5.b razreda, koji u sekundi može kazati broj slova u rečenici.

Bornu je njegov neobičan talent donio i **prvu nagradu**, Poklon bon u vrijednosti od **1.500,00 kn**, pod sponzorstvom Turističke zajednice Grada Šibenika.

Žiri je imao 27 članova, a sastavljen je od predsjednika svih razrednih odjela i tri profesorice.

Zahvaljujući brojnim spozorima svi natjecatelji su nagrađeni za talent, hrabrost i trud koji su pokazali.

Učenici su s velikim oduševljenjem sudjelovali u Projektu. Osim natjecatelja u Projektu je sudjelovalo 11 učenika u ulozi voditelja, a finalnu večer je upotpunila i Vokalna skupina OŠ Vidici, pod vodstvom profesorice Dolores Terzanović, koja je uz pratnju Luke Terzanovića na gitari izvela skladbe More snova (*obrada D. Terzanović*) i What Makes You Beautiful (*obrada I. Tomašković*).

Projekt su osmisile i s učenicima realizirale pedagoginja Snježana Lokas, učiteljica Hrvatskoga jezika Jelena Pavić, učiteljica

Glazbene kulture Dolores Terzanović, učiteljica Likovne kulture Stela Čuturić i učiteljica Informatike Milena Bedrica.

“Želimo pružiti pozornost ineresima djece, ohrabriti ih u tome da pokažu u čemu su dobri, za što su nadareni, čime se bave u svoje slobodno vrijeme, promicati među učenicima bavljenje pozitivnim aktivnostima i u konačnici to i nagraditi.

Ujedno, potičemo učenike na kvalitetno provođenje slobodnog vremena, razvijamo njihovu kreativnost, interes za kulturu i bavljenje umjetnošću, potičemo

osvještavanje vlastitih mogućnosti te razvijanje samopouzdanja i pozitivne slike o sebi kod djece." - navela je pedagoginja Snježana Lokas.

Pozdravljamo vas do iduće prilike kada ćete predstaviti neka nova umijeća.

Vaš Žiri ☺

14. I za kraj... što nam poručuju zvijezde?

OVAN (21. ožujka – 20. travnja)

Uznemireni ste, a nerijetko i nervozni, a ne znate uzrok tomu. Obitelj i prijatelji pokušavaju to razumjeti, ali ni njihovi živci nisu „nepoderivi“. Potrudite se izaći na kraj sami sa sobom i imat ćete manje problema s drugima. To nije jednostavno, ali ustrajte pa će svi odahnuti. I vi, i vaši bližnji, i vaši daljnji...

BIK (21. travnja – 21. svibnja)

Ništa ne doživljavate kao problem pa se osjećate kao u zapećku, zaboravljeni od svih, izvan turbulentnih zbivanja, no to vam nimalo ne smeta jer vi Bikovi volite akciju, ali se volite duuuuugo i nesmetano odmarati. Pripazite da to ne traje predugo, moglo bi prijeći u lijenos, a ona je, kaže stara izreka, najgora bolest.

BLIZANCI (22. svibnja – 21. lipnja)

Prvih nekoliko dana srpnja bit ćete osjetljiviji nego inače i zato ćete se morati prilagođavati više sebi nego drugima. Kada to prestanete i dan-dva odahnete, počet će za vas ne baš ugodni dani: nesporazumi, zaboravljivost, neostvareni planovi. Ne zvuči bajno, ali – strpljenjem ćete sve to pobijediti.

RAK (22. lipnja – 23. srpnja)

Nezadovoljni ste zaključenim ocjenama u lipnju. Ne čekajte novu školsku godinu da to ispravite. Krenite odmah preko ljeta. Čim to uspijete, dobit ćete krila koja će vas odnijeti u nove pobjede, naravno ako budete više razmišljali o školi, a manje o izlascima.

LAV (24. srpnja – 23. kolovoza)

Niste nimalo nezadovoljni. U razdoblju ste poleta i sreće. Ljeto je vaše godišnje doba, a

Lavovi vole biti na suncu i duuugo se izležavati. Pazite da vam to sunce ne udari u glavu. Provjerite jeste li budni ili samo sanjate da ste u Raju.

DJEVICA (24. kolovoza – 23. rujna)

Pripremite se na odgađanje, zabune, zaboravnost, nesporazume... Kako? zamislite da vam je svaki živac zavezan u mašnicu, a sve te mašnice, jedna uz drugu, čine neprobojan oklop koji vas štiti od vanjskoga svijeta. Ma, to će vam biti i previše. Naime, neće biti toliko loše, samo ćete vi to doživljavati kao... pravu gnjavažu.

VAGA (24. rujna – 23. listopada)

Teško će vam itko odoljeti tijekom cijelog ljeta. Većini ljudi oko vas i mladih i starijih, činit će se poput nadnaravnoga bića: dragi, pametni i lijepi, a što je, je još bolje – tako ćete se i osjećati. Dozname li da se u vas netko zaljubio, ne biste se trebali iznenaditi, a toj osobi nemojte predugo skrivati da niste biće iz bajke.

ŠKORPION (23. listopada – 22. studenoga)

Osjećat ćete se kao na vrtuljku sreće: usponi i padovi, nezaslužena sreća, pa nepredviđene teškoće. Tek ćete u posljednjem tjednu ovog mjeseca malo odahnuti, odmoriti se. Uz neku dobru knjigu. Zašto ne? Posjetite neku rođendansku proslavu, osvježite se u moru. Zaslužili ste.

STRIJELAC (23. studenoga – 21. prosinca)

Želite li najbolje iskoristiti svoju inteligenciju, intelektualne sposobnosti kojima se ponosite, najbolje je da to učinite već u prvom tjednu srpnja jer će vam tada biti puno lakše. Ostatak mjeseca se samo morate truditi da to ne pokvarite.

JARAC (22. prosinca – 20. siječnja)

Ne znate točno što je to, ali evo ga opet! Muči vas pritajena uznemirenost koja vas pomalo gricka, a vrlo se rijetko pokaže i to kao provala nestrpljenja. Svi se čude pa i vi sami jer ste inače vrlo smireni. Ne zabrinjavajte se, to će proći.

VODENJAK (21. siječnja – 19. veljače)

Odnosi s ljudima oko vas, vršnjacima i odraslima, najviše vas zanimaju. Zatim slijede obveze i pomaganje roditeljima u kućnim poslovima. Vama je to zanimljivo koliko i lanjski snijeg. To se nikako ne svđa vašim roditeljima, a vama se ne svđa kako se oni ljute. Rješenje? Red zabave pa red lanjskog snijega.

RIBE (20. veljače – 20. ožujka)

Baš se dobro osjećate, kao da lebdite, dok vam misli lutaju raznovrsnim predjelima vaše mašte, a onda vas u zbilju prizivlju mama i tata. Zabrinuto vas gledaju. Zašto, pitate se. Zato što, iako znaju koliko vam je lijepo i važno maštati, žele da vam i u stvarnom svijetu bude dobro. Pokažite im da to možete s lakoćom postići.

Mala redakcija želi vam ugodne ljetne praznike i čitamo se i dogodine!

